

Sygn. akt: X C 587/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Jerka
Protokolant:	Apl. adw. Martyna Olewniczak

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2017 r. w Olsztynie

sprawy z powództwa D. S.

przeciwko (...) S.A. w Ł.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w Ł. na rzecz powoda D. S. kwotę 3 898,64 zł (trzy tysiące osiemset dziewięćdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt cztery grosze) z ustawowymi odsetkami :

- od kwoty 3 198,64 zł (trzy tysiące sto dziewięćdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt cztery grosze) od dnia 14 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 350 zł (trzysta pięćdziesiąt złotych) od dnia 7 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 350 zł (trzysta pięćdziesiąt złotych) od dnia 15 września 2016 r. do dnia zapłaty,

II. W pozostałej części powództwo oddala,

III. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w Ł. na rzecz powoda D. S. kwotę 1862 zł (jeden tysiąc osiemset sześćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. Nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A. w Ł. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 493, 75 zł (czterysta dziewięćdziesiąt trzy złote siedemdziesiąt pięć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych w postaci wynagrodzenia biegłego.

Sygn. akt X C 587/17

UZASADNIENIE

Powód P. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w Ł. kwoty 2 200 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 1 500 zł od dnia 14 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty, od kwoty 350 zł od dnia 07 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty i od kwoty 350 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 14 lipca 2015 r. doszło do zdarzenia komunikacyjnego w wyniku którego uszkodzeniu uległ należący do niego pojazd marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca szkody posiadał wykupione ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego ubezpieczyciela. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność za skutki zdarzenia i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznał i wypłacił powodowi kwotę 2 742,42 zł tytułem odszkodowania. Powód nie zgodził się z wysokością przyznanego odszkodowania i zlecił sporządzenie kalkulacji szkody niezależnemu rzeczoznawcy. Poniósł z tego tytułu koszt w łącznej wysokości 700 zł. Powód wskazał, że dochodzi odszkodowania w kwocie netto, gdyż jest zarejestrowanym płatnikiem podatku VAT.

Pismem procesowym z dnia 02 grudnia 2016 r. powód rozszerzył powództwo i wniósł o zasądzenie kwoty 3 898,64 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 3 198,64 zł od dnia 14 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty, od kwoty 350 zł od dnia 07 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty i od kwoty 350 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty (k.85).

Pozwany (...) Spółka Akcyjna w Ł. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu przyznał, że ubezpieczał odpowiedzialność cywilną sprawcy zdarzenia z dnia 14 lipca 2015 r. Podniósł, że prawidłowo przeprowadził postępowanie likwidacyjne w trakcie, którego ustalił, że szkoda w pojeździe powoda wyniosła 2 742,42 zł i którą to kwotę wypłacił powodowi. Pozwany zakwestionował wycenę sporządzoną na zlecenie powoda przez niezależnego rzeczoznawcę, jako zawyżoną.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 lipca 2015 r. doszło do zdarzenia komunikacyjnego w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd należący do powoda marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca zdarzenia zawał umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z pozwanym ubezpieczycielem, obejmującą ochroną dzień szkody.

Powód zgłosił pozwanemu szkodę w dniu 14 lipca 2015 r.

Pozwany uznał swoją odpowiedzialność i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, na podstawie sporządzonej przez siebie kalkulacji szkody przyznał i wypłacił odszkodowanie w kwocie 2 742,42 zł.

Powód nie zgodził się z wysokością przyznanego odszkodowania i zlecił sporządzenie kalkulacji szkody niezależnemu rzeczoznawcy. Poniósł z tego tytułu koszt w łącznej wysokości 700 zł netto, zgodnie z fakturą Vat nr (...) na kwotę 350 zł netto i fakturą Vat nr (...) na kwotę 350 zł netto.

Powód pismem z dnia 20 sierpnia 2015 r. bezskutecznie wezwał pozwanego do dopłaty do przyznanej kwoty odszkodowania oraz zwrotu kosztów poniesionych za sporządzenie prywatnej opinii technicznej w wysokości 350 zł.

Powód jest płatnikiem podatku VAT.

(dowód: bezsporne, akta szkody k. 44, kosztorys nr (...) k. 8–9, protokół szkody k. 10, decyzja k. 11, opinia nr (...) k. 12-16, faktura Vat nr (...) k. 17, opinia nr (...) k. 18-20, faktura Vat nr (...) k. 21, wezwanie do zapłaty k. 22-224, decyzja k. 25-26, wydruk z (...) k. 27)

W następstwie zdarzenia z dnia 14 lipca 2015 r. w pojeździe powoda marki V. (...) o numerach rejestracyjnych (...) doszło do uszkodzenia w stopniu kwalifikującym do wymiany następujących części: belki przedniej górnej wzmocnienia czołowego, pokrywy komory silnika, przesłony czołowej, kraty wlotu powietrza, znaku fabrycznego przedniego, tablicy rejestracyjnej przedniej, chłodnicy silnika i kierownicy wlotu powietrza.

Ze wszystkich części w pojeździe powoda uszkodzonych w przedmiotowym zdarzeniu i zakwalifikowanych do wymiany na krajowym rynku dostępna jest tylko jedna część zamienna typu (...) – chłodnica silnika.

Średnia stawka jednej roboczogodziny prac blacharsko – mechanicznych, stosowana na terenie O. w nieautoryzowanych dla danej marki zakładach naprawczych spełniających wymagania techniczne i kadrowe do wykonania danych prac wynosiła 120 zł.

Wartość rynkowa netto pojazdu powoda, w stanie, jak przed szkodą, określona na dzień 14 lipca 2015 r. wynosi 7 500 zł.

Koszt netto przywrócenia pojazdu powoda do stanu, jak przed szkodą, przy użyciu części zamiennych typu O i (...), określony na dzień 14 lipca 2015 r. wynosi 5 941,06 zł.

Naprawa pojazdu powoda wykonana prawidłowo, zgodnie z technologią zalecaną przez producenta pojazdu, przy użyciu części zamiennych typu O i (...), w stacji napraw spełniającej wymagania techniczne i kadrowe do wykonania danych prac, przywróciłaby pojazd powódki do stanu, jak przed szkodą, a jego wartość rynkowa pozostałaby na tym samym poziomie do wartości jak przed kolizją.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu ekspertyz techniki samochodowej i ruchu drogowego mgr inż. M. D. k. 61-80)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości co do należności głównej i w części co do odsetek.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy niniejszej oraz aktach szkody pojazdu powoda albowiem nie były on kwestionowane przez żadną ze stron. Sąd uwzględnił również opinię biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego M. D., uznając ją co do zasady za jasną, nie zawierającą luk i sprzeczności oraz fachową. Biegły wskazał rzeczowe argumenty na poparcie swoich końcowych wniosków w zakresie wyliczenia kosztów naprawy samochodu powoda.

W przedmiotowej sprawie poza sporem pozostawał fakt, iż samochód stanowiący własność powoda uległ uszkodzeniu w wyniku zderzenia, do którego doszło dnia 14 lipca 2015 r. Nie budził także wątpliwości fakt, iż odpowiedzialny za zdarzenie, posiadał ubezpieczenie u pozwanego w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Tym samym podstawę odpowiedzialności pozwanego, która co do zasady nie była kwestionowana, stanowią przepisy art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 822 k.c.

Pierwsza z powołanych norm wskazuje, iż przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Artykuł 822 § 1 k.c. z kolei przewiduje, iż przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. W dalszej części przepis ten stanowi, że jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Strony mogą postanowić, że umowa będzie obejmować szkody powstałe, ujawnione lub zgłoszone w okresie ubezpieczenia (§ 3). Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (§ 4). Ubezpieczyciel nie może przeciwko uprawnionemu do odszkodowania podnieść zarzutu naruszenia obowiązków wynikających z umowy lub ogólnych warunków ubezpieczenia przez ubezpieczającego lub ubezpieczonego, jeżeli nastąpiło ono po zajściu wypadku (§ 5).

Przesłanką odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń jest natomiast, zgodnie z treścią art. 361 k.c., istnienie związku przyczynowego pomiędzy normalnymi następstwami działania lub zaniechania ubezpieczonego a zaistniałą szkodą. W świetle art. 363 § 1 k.c. w razie uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe i ekonomicznie

uzasadnione koszty. Efekt naprawienia szkody zostaje osiągnięty, gdy uszkodzony pojazd zostaje doprowadzony do stanu technicznej używalności odpowiadającej stanowi przed uszkodzeniem. Obowiązek naprawienia szkody obejmuje zatem wszelkie straty, które poniósł poszkodowany.

W przedmiotowej sprawie sporem objęta była wysokość szkody w pojeździe powoda. Z uwagi na rozbieżność stanowisk stron w zakresie wysokości należnego odszkodowania, Sąd odwołał się do wiadomości specjalnych biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego mgr inż. M. D..

Jak wynika z opinii biegłego, celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu powoda w przypadku przeprowadzenia jej z uwzględnieniem stawki roboczegodziny na poziomie średnim w regionie tj. 120 zł i zastosowaniem cen części zamiennych o jakości O i (...) wynosi 5 941,06 złotych netto. Biegły jednoznacznie wskazał, że przeprowadzenie naprawy uszkodzeń pojazdu powoda zgodnie z technologią zalecaną przez producenta pojazdu, przy użyciu części zamiennych typu O i (...), w stacji napraw spełniającej wymagania techniczne i kadrowe do wykonania danych prac, przywróciłaby ten pojazd do stanu, jak przed szkodą, a jego wartość rynkowa pozostałaby na tym samym poziomie do wartości jak przed kolizją.

Przedstawiona przez biegłego M. D. opinia stanowiła główny dowód w niniejszej sprawie w zakresie ustalenia wysokości zaistniałej po stronie powoda szkody. Sąd oparł swoje ustalenia faktyczne na opinii biegłego ponieważ była ona opinią jasną, nie zawierającą luk i sprzeczności. Sąd uznał za słuszne rozumowanie biegłego przedstawione w opinii i jej uzasadnieniu, jak również stwierdził poprawność poszczególnych elementów opinii, składających się na trafność jej wniosków końcowych, które nie zostały w ogóle zakwestionowane przez strony postępowania.

W tych warunkach należało uznać, że szkoda w pojeździe powoda powstała na skutek zdarzenia z dnia 14 lipca 2015 r. wyniosła 5 941,06 zł. Wskazać należy na ugruntowane w orzecznictwie stanowisko, iż wypłata odszkodowania ubezpieczeniowego nie jest uzależniona od tego, czy poszkodowany naprawił i czy zamierza naprawić samochód uszkodzony w wypadku komunikacyjnym (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2002 r., IV CKN 635/00, uzasadnienie uchwały SN z 15.11.2001 r., III CZP 68/01, L., wyrok SN z 20.02.2002 r., V CKN 908/00, L.)

Odnosnie żądanie powoda w zakresie poniesionego przez niego kosztu opinii niezależnego rzeczoznawcy, zgodnie z fakturą VAT nr (...) z dnia 23 lipca 2015 r. na kwotę 350 zł netto i fakturą nr (...) z dnia 11 kwietnia 2016 r. na kwotę 350 zł netto. Wskazać należy, iż sporządzone przez prywatnego rzeczoznawcę kalkulacje szkody nie odbiegają znacząco od kalkulacji przeprowadzonej przez powołanego w sprawie biegłego w zakresie ustalenia kosztów naprawy pojazdu powoda. Należy zatem przyjąć, iż istnieje adekwatny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem przez powoda wydatku na opinie prywatnego rzeczoznawcy, a samym zdarzeniem skutkującym szkodą. Poniesienie tego wydatku, zarówno w zakresie w jakim dotyczył ustalenia kosztów naprawy pojazdu jak i ustalenia wartości pojazdu na dzień powstania szkody, było konieczne i obiektywnie uzasadnione w świetle zachowania pozwanego, który w znacznym zakresie błędnie przeprowadził postępowanie likwidacyjne i określił koszt naprawy pojazdu na kwotę niższą niż jej faktyczne koszty.

Mając na uwadze powyższe wobec przyjęcia przez Sąd tezy z opinii biegłego, należało uznać, że szkoda w pojeździe powoda powstała na skutek zdarzenia z dnia 14 lipca 2015 r. wyniosła 6 641,06 zł (koszt naprawy uszkodzeń pojazdu powoda w wysokości 5 941,06 zł oraz poniesiony przez powoda koszt opinii niezależnego rzeczoznawcy w łącznej wysokości 700 zł). Wobec wcześniejszej wypłaty przez pozwanego kwoty 2 742,42 zł, na podstawie art. 805 i n. k.c., art. 361 k.c., art. 34 i nast. ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz. U. z dnia 16 lipca 2003 r., nr 124, poz. 1152) należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3 898,64 zł.

O należnych odsetkach od kwoty 3 198,46 zł orzeczono na podstawie art. 817 kc i art. 481 § 1 k.c. Ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku (art. 817 § 1 k.c. oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (D.U. Nr 124, poz. 1152). Gdy wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo

wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowania wypłaca się w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego (art. 14 ust. 2 zdanie pierwsze ustawy z dnia 22 maja 2003 r.). Oznacza to, że spełnienie świadczenia w terminie późniejszym może być usprawiedliwione jedynie wówczas, gdy ubezpieczyciel powoła się na istnienie przeszkód w postaci niemożliwości wyjaśnienia okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności albo wysokości świadczenia, mimo działań podejmowanych ze szczególną starannością. (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 listopada 2009 r., sygn. II CSK 257/09). Mając na uwadze, że powód zawiadomił pozwanego o szkodzie w dniu 14 lipca 2015 r., Sąd zasądził odsetki ustawowe od kwoty 3 198,64 zł od dnia 14 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty.

Odsetki od kwoty 350 zł Sąd zasądził od dnia 07 sierpnia 2015 r., mając na uwadze, że pozwany został wezwany przez powoda do zapłaty wskazanej kwoty pismem z dnia 23 lipca 2015 r. (odebranych w dniu 30 lipca 2015 r.) w terminie siedmiu dni od dnia odebrania wezwania.

Wobec braku wcześniejszego wezwania pozwanego do zapłaty kwoty 350 zł za kolejny kosztorys (k.18-21) Sąd zasądził odsetki ustawowe od tej kwoty od dnia 15 września 2016 r. (tj. od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu z załącznikami) do dnia zapłaty, oddalając dalej idące żądanie odsetkowe.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. (punkt III wyroku).

W punkcie IV wyroku nakazano ściągnąć na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005r., Nr 167, poz. 1398 ze zm.) w zw. z art. 100 zd.2 k.p.c. od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 493,75 zł tytułem kosztów sądowych pokrytych tymczasowo ze Skarbu Państwa.